

20

วิสาขบูชา

https://dhamma01.blogspot.com/2017/05/blog-post_0.html

วันวิสาขบูชา (วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6) เป็นวันสำคัญและอัศจรรย์อย่างยิ่งในทางพระพุทธศาสนา และเป็นวันสำคัญสากลของโลก ที่พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน มาพร้อมกันในวันเดียวกัน

การมาประสูติของพระพุทธองค์ก็อัศจรรย์ ก่อนที่จะมาประสูติ เทวดาพรหมทั่วหมื่นโลกธาตุได้ไปกราบอาราธนาพระบรมโพธิสัตว์บนสวรรค์ชั้นดุสิต เมื่อพระองค์พิจารณาเห็นสมควรจึงรับอาราธนา

จากนั้นทรงตรวจตราดูปัญจมหาวิโลกนะ คือ ทรงพิจารณาดู กาล ชาติ ชาติ ชาติ และพุทธมารดาที่เหมาะสมต่อการลงมาเกิดสร้างบารมี เพื่อจะได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณโปรดสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ภัยในวัฏสงสาร

ครั้นประสูติก็ถึงพร้อมด้วยลักษณะมหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ และในทันทีที่ประสูติทรงพระดำเนินไปได้ 7 ก้าว ทุกย่างก้าวจะมีดอกบัว ผุดขึ้นมารองรับ จากนั้นทรงเปล่งอาสภิวาจาว่า

“เราเป็นผู้เลิศในโลก เราเป็นผู้ประเสริฐที่สุดในโลก ภพชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว”

ครั้นเมื่อเจริญวัย ก็เป็นผู้เลิศกว่าใคร ๆ ในโลก ทรงมีพระปัญญา สว่างไสว สามารถสำเร็จความรู้ในศิลปศาสตร์ 18 ประการ ภายใน 7 วัน ต่อมาเมื่อทรงเห็นภัยในวัฏสงสารก็ทรงออกผนวช เพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ ทรงบำเพ็ญเพียรอย่างกลั่นกล้ำ จนกระทั่งได้ตรัสรู้ ณ ภายใต้ควงไม้ พระศรีมหาโพธิ์

ในวันตรัสรู้นั้น พระองค์ทรงมีพระทัยตั้งมั่น ใจหยุดนิ่งได้อย่าง สมบูรณ์ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ 7 ของพระองค์

ยามต้น เข้าถึงกายธรรมพระโสดาบัน บรรลุพุพเพนิวาसानุสติญาณ สามารถระลึกชาติหนหลังได้

ยามสอง เข้าถึงกายธรรมพระอนาคามี บรรลุจุตูปปาตญาณ รู้แจ้ง เห็นแจ้งการเกิด ดับ และการเวียนว่ายตายเกิดของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

ยามสุดท้าย บรรลואสวัชฌญาณ สามารถกำจัดกิเลสอาสวะหมดสิ้นเชื่อไม่เหลือเศษ พร้อมกับได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

ต่อมา พระพุทธรองค์ทรงเผยแผ่พระพุทธศาสนามาตลอด 45 พรรษา ทรงบำเพ็ญพุทธกิจโปรดสรรพสัตว์ ทรงแสดงธรรมพร้อมอรรถและพยัญชนะ งดงามทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย จบจบวาระสุดท้ายทรงปลงอายุสังขาร และประทานปัจฉิมโอวาทเอาไว้ว่า

“สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา เธอทั้งหลาย จงยังประโยชน์ตนและผู้อื่นให้ถึงพร้อม ด้วยความไม่ประมาทเถิด”

จากนั้นทรงข้ามหาสมาบัติไม่ข้ามหาสมาบัติ แล้วก็เสด็จดับขันธปรินิพพานเข้าสู่อายตณนิพพาน

ภายนอกทรงประสูติ ณ สถานที่หนึ่ง ตรัสรู้ที่หนึ่ง และปรินิพพานอีกที่หนึ่ง แต่ในแง่การปฏิบัติภายใน ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพานอยู่ที่เดียวกัน คือ ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ 7 ของพระองค์ ดังนั้นศูนย์กลางกาย ฐานที่ 7 จึงเป็นตำแหน่งที่สำคัญที่สุดในโลก เป็นทางไปของพระอริยเจ้า พระอรหันต์ เป็นทางบรรลุมรรคผลนิพพานของทุก ๆ คนในโลก ที่จะต้องเอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้

เพื่อให้ได้บรรลุธรรม บรรลุวัตถุประสงค์ของชีวิตที่เกิดมาเป็นมนุษย์
มาพบพระพุทธศาสนา ได้มีดวงตาเห็นธรรม

เพราะฉะนั้น วันนี้จึงเป็นวันที่มีความหมายต่อตัวเราและชาวโลก
เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเพราะมีวันนี้เกิดขึ้น เราจึงมีโอกาสได้ยินได้ฟัง
พระธรรมคำสั่งสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า และได้รู้
เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต ได้รู้ถึงหนทางดับทุกข์ รวมทั้งได้ลงมือ
ปฏิบัติเพื่อให้พ้นจากทุกข์ เข้าถึงธรรม

1 มิถุนายน พ.ศ. 2558

